

ИЗВЪСТНИКЪ

бр. 5 ст.

Градска библиотека — ТУКЪ

бр. 5 ст.

Годишния абон. на вѣситника е:

за въ България 5 лева; за въ странство 8 лева.

Абонирането става винаги до края на годината.

Неплатени писма не се приематъ.

Разкопски назадъ не се връщатъ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

Всичко, що се отнася до вѣстника, се испраща въ редакцията
му въ гр. Варна.

Издание на Петръ Глушковъ и С-ие

Такса за публикуиантъ:

- 1) За единъ кв. с.м. на 1 стр.: а) за едно обнародване по 10 ст.; б) за два обнародвания по 6 ст.; и за повече по 5 ст.
- 2) За 1 кв. с.м. на другитъ страници: а) за едно обнародване по 4 ст.; б) за два — по 3 ст. и за повече по 2½ ст.
- 3) За обявления на съд. пристапи не се плаща
- 4) За държавнитъ обявления се плаща по 3 стотинки на дума.

Кр. Мирски

Варненски кметъ, по Великденъ не ще може да прави и приема посѣщения.

По разкритата печатарска афера.

По поводъ напечатаната ни статия „Разкрита печатарска афера“ въ миналия брой на вѣстника ни, получихме слѣдното официално писмо подъ № 180 отъ 28 Мартъ н. г. отъ г-на Варн. ветеринаренъ лѣкаръ.

До Господина

Редактора на в. „Извѣстникъ“
Тукъ.

Въ брой 9-й отъ 24-й того на в. „Извѣстникъ“ сте публикували „Печатарско разкритие и пр.“, относително неправилно даденитъ за отпечатване „Регистри за движението на домашнитъ животни“, а отъ не точното схващане и вѣсното излагане на работата, въ която се прѣплита и моето име, мнозина отъ читателитъ на уважаемия Ви вѣстникъ могатъ да си направятъ криви заключения, то за възстановление на истината, моля Ви, Господинъ Редакторе, да дадете мѣсто въ най-близкия брой на в. „Извѣстникъ“ на слѣдующето:

1. По непрѣдвиждане кредитъ въ бюджета на Окр. Постоянна Комисия за напечатване „Регистри за движението на домашнитъ животни въ Окръга“, отъ каквито отдавна се чувствува нужда, прѣдвидѣха се за тая цѣль въ бюджетитъ на общинитъ за 1905 г. по 20 лева.

2) Прѣзъ течението на изтеклата година всичкитъ общини, съ изключение на два, внесоха тия сумми въ Окр. Постоянна Комисия.

3) Министерството на Търговията и Земледѣлието не е обѣщавало да испрати „Регистри“, които Вий, кой знае защо, наричатъ „фатални“, когато тѣ нито сж, нито могатъ да прѣдставляватъ нищо „фатално“, (Регистритъ нарекохмѣ фатални отъ денятъ на разкритието имъ, които асж станаха такива, но не че г-нъ лѣкаря е искалъ печатането на регистри подъ това име. Б. Р.) а е обѣщавало да испрати само образецъ,

та въ цѣлата страна регистритъ да бѣдѣтъ еднообразни; нъ понеже такъвъ образецъ неизпрати, то азъ изработихъ единъ, който и биде удобенъ отъ Окрѣжний Съвѣтъ по Скотовѣдството.

4) Съ наближаванieto на 1906 г. въ началото на които бѣше наредено да стане и прѣброяване на всичкитъ домашни животни, много отъ общинскитъ управлениа поискаха да се възползуватъ отъ тая случай, за да впишатъ точно въ „регистритъ“ числото на добитъка на всѣки единъ стопанинъ, да не имъ става трудъ втори и трети пѣтъ да прѣброяватъ добитъка, когато за него имъ се поискатъ отдѣлни свѣдѣния, каквито азъ всѣка година искамъ, та тѣ запитаха, кога ще бѣдѣтъ отпечатанитъ регистри, още повече, че нужнитъ сумми тѣ вече бѣха внесли.

Азъ намѣрихъ, че това исканье е много умѣстно и затова помолихъ Окр. Постоянна Комисия да се распореди за отпечатването на Регистритъ, обаче отпечатването имъ е дадено прѣзъ м. Януарий т. г. на тукашния печатаръ Гайтанджиевъ, който въ началото на м. Февруарий се яви при мене да му корегирамъ приготвени образецъ, което азъ на правихъ, и азъ бѣхъ длъженъ това да направя, понеже азъ знаа, кое трѣбва да се поправи и кое не, безъ да ме интересува, кой ги е далъ за печатане и кой ги печати, дали съ търгъ или безъ търгъ сж дадени.

5) Каквито книжа и да сж потребни по моята частъ въ окръга, азъ искамъ да се отпечататъ отъ Окр. Постоянна Комисия, която има нужнитъ за това суми, и да се испратятъ по принадлежностъ. У мене нито суми има, нито такива постъпватъ, за да мога азъ да давамъ отпечатването на каквито книжа да било; това е работа на Окрѣжната Постоянна Комисия.

6) Най-добъръ ще знае, кой е поръчалъ отпечатването на „Регистритъ“ г-нъ Гайтанджиевъ, защото той ще търси стойността имъ отъ този, който му ги е поръчалъ; а къмъ мене той не може да се отнесе за пари, защото у мене такива нѣма, нито пъкъ съмъ му поръчалъ регистри.

Варнен. Окр. Ветер. Лѣкаръ:
П. Бичевъ.

Писмото на г-на Д-ра иде да потвърди писаното отъ насъ по рано, и сега не могатъ да ни се правятъ никакви възражения за че не сж давани за печатане регистритъ отъ II. Комисия, или поне безъ знанieto на нѣкого, защото това е едно официално писмо, което е излѣзло отъ архивата на едно държавно учрѣждение. Въ втората точка на това писмо се казва: „прѣзъ течение на изтеклата година всичкитъ общини, съ изключение на два, внесоха тия суми въ Окр. Постоянна Комисия. Понеже касиерството на сегашния касиеръ датира отъ миналата година, той не може да не знае че сжествува такава прѣписка и че сж внесли такива суми, и слѣдователно, когато на 22 того послѣ обѣдъ се свикна при него, и въ присѣдствието на г-на Юрданъ Лазаровъ и още единъ селянинъ отъ Девня, описихме съ думи виденитъ отъ насъ регистри въ книговѣзницата на Кънчо Николовъ, като поменахме че въ тѣхъ фигуриратъ имената на разни животни, той не можеше да се не сѣти за какви регистри го питаме и най-малкото което можеше да стори, то бѣше, да ни каже, че има прѣписка за подобни регистри, но не сж давани за печатане, вмѣсто да ни заблуждава повече. Сжщото ще кажемъ и по отношения на г-на секретаря на Окр. II. Комисия, прѣзъ когото минава цѣлата кореспонденция: получили сж се отъ 48 общини по 20 лв. издадени сж толкова расписки за полученитъ суми, и той заедно съ насъ и повече отъ насъ се чуди и въри, че нито е чувалъ даже да се говори за подобни регистри. Въ 4-а точка лѣк. казва „помолихъ окръжната постоянна комисия да распореди за отпечатването на регистритъ, обаче отпечатването имъ е дадено прѣзъ Януарий т. г. на тукашния печатаръ Гайтанджиевъ...“ Допуща ли здравъ разумъ, питаме касиера, че този, който ще ги исплаща нѣма „хаберъ“ че сж дадени да се печататъ, а който само се нуждае отъ тѣхъ, знае отъ кого и кому сж дадени, и по колко. Въз основа на какво г. Д-ра твърди, че тѣ сж дадени за отпечатване отъ Постоянната Комисия? Ако тѣ не сж поръчани отъ касиера, защо печатаръ Хр. Гайтанджиевъ се е оплакалъ на г-на лѣкаря отъ касиера,

че щѣлъ да вика и други печатари да го конкурриратъ? Огдѣ знае това печатаръ? че касиера щѣлъ да вика и други печатари? (може би по впушенье му прѣдадено отъ участвания келенпръ). Всичко това иде да потвърди че касиера е билъ въ течението на всичката тая забъркана каша, но е имало причини, които сж го заставили да не ни открива нищо, даже и тогава, когато за насъ става ясно почва всичко. Въ 6-та точка се казва: „Най-добъръ ще знае, кой е поръчвалъ отпечатването на регистритъ г-нъ Гайтанджиевъ...“ пъкъ ний ще кажемъ, че колкото това узнахме отъ касиера, секретаря, Кънчо Николовъ, толкова ще узнаемъ и отъ него защото всички сж „лика прилика като три стрѣлка...“

Отъ туй писмо се вижда още, каква е акуратността на печатаря Гайтанджиевъ. Дадени му сж за печатъ въ началото на мѣсець януари, корекция носилъ въ началото на февруари, а отпечатването имъ въ края на мартъ. Щѣ оставимъ това писмо, пека по него читателитъ сждятъ добросѣвестността на единитъ и другитъ, а ний ще се повърнемъ върху по нататъшнитъ ни събрани свѣдѣния.

Когато Г-нъ Окрѣжний Управителъ прочелъ писаното въ вѣстника ни, веднага е поискалъ обяснение върху отпечатването на тѣзи регистри, отъ касиера на окр. пост. комисия. Послѣдний казалъ, че той пови-калъ единъ печатаръ (разбира се, привилигированный Хр. Гайтанджиевъ), комуто далъ образца да отпечата само единъ, за да видѣлъ дали ще може да го стѣмни, но че никаква порѣчка не е направилъ за отпечатването имъ. Прѣкрасенъ отговоръ. Питаме тогава касиера на окр. пост. комисия г-нъ Чехларова; защо, когато на 23 того въ 11 часа се явихме при него заедно съ печатаря Добри Тодоровъ, въ присѣдствието на Секретаря Яни Динковъ, г-нъ Куртевъ и писаря Жеко Дончевъ, на въпроса далъ ли е образецъ на печатаря Хр. Гайтанджиевъ, отговори ни, „вѣмамъ хаберъ“ а че тѣ сж били поръчани отъ окръж. вѣтер. лѣкаръ. Не се ли черви сега г-нъ Чехларовъ, като има прѣдъ себе си писмото на г-на лѣкаря? Какво е заставяло г-на Чехларова да крие

отъ насъ, че не е давалъ образецъ за печатане, и съ какво да си обяснимъ това извъртане на отговоритѣ? Или, защото не е мислялъ, че всичко ще излезе на яве? Какъ да си обяснимъ това, че той далъ само да приготвятъ образецъ, и то на акуратний и добросъвестний печатарь Хр. Гайтанджиевъ, като че ли бай Чехларовъ не знае, че не сѫ притежатели на печатницитѣ, които приготвятъ образцитѣ, а словослагатели, които ги има въ всѣка печатница, затова бай Чехларовъ можеше да се обърне и къмъ друга печатница, че която ги приготви по скоро, и споредъ образца, тамъ да ги поръча! Но аслъ на добросъвестний печатарь Хр. Гайтанджиевъ много му върви да има работа само съ Окръжната постоянна комисия, окръжно управление, съ щаба на 8 полкъ и съ щаба на флота, и като че ли всѣкога по съвпадение, все него викатъ и всѣкога на по тлѣсти работи? До брѣ бай Чехларовъ, като сте дали образца само да правитѣ опити съ него питаме ви: кой е този будала, печатарь, който на свой рискъ ще се залови да приготви такова голѣмо количество регистри безъ да му сѫ поръчани, още повече, че сумитѣ имъ сѫ внесени въ окръж. пост. комисия, и че частно нито единъ общински кметъ нѣма да отиде да ги търси отъ печатаритѣ, като знае, че стойността е вече исплатена и ще очаква да му ги испратятъ? Огдѣ е черпилъ печатаря свѣдѣния за да направи тия регистри тъкмо отъ толкова листи, по колкото сѫ искани отъ Общ. Кметове, и ако касиера не ги е поръчвалъ, нека се земаатъ нѣколко регистри отъ печатаря и имъ се сравнятъ листитѣ споредъ прѣдставенитѣ отъ Сел. Общ. Кметове свѣдѣния да видимъ дали нѣма да се съвпадатъ съ тѣхъ. Не показва ли всичко това голотата на касиера, съ която е искалъ да се прѣдстави за несъучастникъ въ тая афера, и понеже свѣдѣнията за количеството на листитѣ се намиратъ само въ прѣписката, която е въ Окр. Пост. Комисия, и защото Касиера е който признава че е далъ образецъ на печатари да го приготви, то други не може да ги поръча, освѣнъ пакъ той, касиера, който, кой знае отъ какви съображения произхожда и отрича това. Или този печатарь, подобенъ на мишкаръ — пълхъ съ остро обоняние скита по шкафоветѣ на учрѣжденията, рови изъ архивитѣ въ разнитѣ прѣписки и тамъ, кѣдѣто внушението му каже „стой“, „дръжъ“, задига образцитѣ и на свой рискъ печата толкова регистри, колкото му е внушено. За такъвъ будала ли считате вий колежата си Хр. Гайтанджиевъ, комуто само сте повѣрили образца безъ да ги поръчате? Насъ ни зачуди повече отколкото трѣбваше строгата заинтересованостъ на г-на Окръжний Управителъ, който въ наше присѣствие заповѣда да му се донесе цѣлата прѣписка по въпроснитѣ регистри, която, като разгледа внимателно, въ присѣствието ни, на първа страница се намери писмото

на г-на окръж. ветер. лѣкаръ, до окръж. пост. комисия, който между другото казва: „испращамъ Ви приложенъ тукъ образецъ, по който да се произведе търж за отпечатването на регистри.“ Слѣдъ писмото намѣрихме начертанъ наддавателенъ листъ по неоформенъ, значи тържъ не е произведенъ, обаче **образецъ** приложенъ къмъ писмото отъ окръж. ветер. лѣкаръ испричесалъ, нѣма го, мишкаръ го задигналъ а се намѣри списъка на общинитѣ съ селата и за всѣко село отъ по колко листи трѣбва да е регистра. По пататѣкъ слѣдватъ писмата и распискитѣ отъ общинитѣ съ които сѫ пратени и получени сумитѣ. Друго нищо не се намѣри, нито даже образецъ за хартията върху която ще се печататъ, нито условия, дѣто ще се каже, майсторски скроена. И за двамата ни стана повече отъ колкото трѣбваше ясно, какъ е заплетена тая афера, и г-нъ Окр. Управителъ, като взе прѣдъ видъ противорѣчиата на г-на касиера, писмото на г-на окръж. ветер. лѣкаръ, и по прѣписката, сжщо и отъ неопрѣдѣленитѣ отговори дадени му отъ постоянната комисия по телефона, убѣди се, че въ тази забъркана каша има замѣсени личности, и каза: „азъ никога нѣма да допусна при моето управление да ставатъ злоупотребления отъ държавни чиновници, затова нѣма да подписвамъ никаква платежна заповѣдъ за исплатеніе суми за исплатването на помѣнатитѣ регистри, още повече, че нѣма произведенъ никакъвъ тържъ, и за това ще заповѣдамъ да се произведе такъвъ.“

Но понеже се научихме, че печатаря Хр. Гайтанджиевъ веднага испратилъ нѣкадѣ регистри, съобщихме това на г-на Окр. Управителъ, на което ни отговори: „че понеже тѣ не сѫ поръчвани отъ окръж. пост. комисия, никой нѣма право да ги исплати, нито печатаря може да ги исплати на кметоветѣ, и ако нѣкой ги исплати, то ва ще е за негова смятка, а вий ще чакате произвеждането на тържъ“.

Живата заинтересованостъ на г-на Окръж. Управителъ, съ която той погледна на тази афера, ни дава право да вѣрваме, че ще остане вѣренъ на думитѣ си, „никога нѣма да допусне, при своето управление, да ставатъ злоупотребления отъ държавни чиновници“, а това именно е честъ за единъ български управникъ, отъ каквито България има голѣма нужда за закрѣпване едно стабилно управление на държавата.

На многото ни запитвания писмено отъ страна на общ. кметове и отъ граждани, устно, за резултата отъ тържъ, който ще се произведе, веднага ще уповѣстимъ.

Р. С. Дойде ни напоследѣкъ слѣдната идея: За да не се бърка на правилний вървежъ на службата, прѣпоръчваме на господина прѣдседателя на Окр. П. Комисия да прѣдпише на Сел. Общ. Кметове, щото ако тѣзи послѣднитѣ сѫ получили вече въпроснитѣ регистри да не ги завеждатъ още. Въ замяна на

това да се побърза за произвеждане тържъ, съ тайна конкуренция отъ който да се види за каква цѣна би се отпечатали единъ такъвъ регистъръ, та по тази цѣна касиера на Окр. Пост. Комисия да ги исплати отъ събранитѣ за тая цѣлъ суми, т. е. ако единъ регистъръ по тържътъ ще коштува по евтино, то разликата до 2 л. 50 ст. да се върне на Общ. Управлението. Въ тоя случай, ако г-нъ Хр. Гайтанджиевъ изнася на получената въ тържъ единична цѣна, да отпусне регистритѣ, то нѣма да има нищо противъ това: ако ли пъкъ не му изнася, тогава остава или да си прибере регистритѣ или пъкъ да търси стойността имъ отъ лицето, съ което е уговорилъ здѣлката.

ХРОНИКА

Поздравяваме читателитѣ си съ свѣтлото **Въскресение Христово**, като имъ пожелаваме весело и щастливо отпразднуване.

— **Мелничарски конгресъ.** По инициативата на Варненската търговско индустриална камара и съ съдействието на другитѣ търговско индустриални камари на 16 априль н. г. се свиква въ градътъ на мелничарски конгресъ, въ който ще се разискатъ и взематъ рѣшения по въпроситѣ върху слѣдующитѣ 5 отдѣла:

- I. Техническата организация на експортнитѣ мелници и условията на производството на брашна въ тѣхъ.
- II. Външнитѣ тържища и условията на експорта.
- III. Какви мѣрки трѣба да се взематъ за да се увеличи експорта на брашната?
- IV. Нуждата отъ синдикирането на мелничаритѣ.
- V. Проектъ-уставъ на синдиката.

Въ конгреса ще участвуватъ и делегати на М-вого на търговията на общитѣ сгради и м-вѣто на финанситѣ. Конгресиститѣ се ползуватъ съ 50% намаление по българскитѣ държавни желѣзници.

Д-ръ Василь П. Батулевъ на 34 год. възраст, Ескиджумайски Око. Лѣкаръ, заразенъ при изпълнение длъжността си, на 31 того въ 7 часа сутринята прѣдаде богу духъ. Вѣчна му память и лека му прѣстъ.

— **Стрѣлилъ.** На 25 того благовѣщение, нѣколко лозари, копачи, изъ тракийско, както сѫ били събрани въ квартирата си, разговаряли се на високо, върху значението на празника и др. т. Въ сжщата къща живѣлъ и Георги Янакевъ Пумаковъ, който безпокояванъ отъ високия разговоръ на лозаритѣ, скочилъ и съ най-груби псувни, спусналъ се право къмъ единъ сандѣкъ, отворилъ го и грабналъ единъ револверъ, като се затичалъ къмъ гласа на лозаритѣ. Влязалъ въ стаята имъ и като ги запсувалъ на всичко българско, дигналъ револвера и го насочилъ върху лозаря Тодоръ Минковъ и стрѣлелъ, но благодарение на жената на Геор-

ги, тя като разбрала цѣлѣта на мжжа си, спуснала се съ пистолѣтъ по дирѣ него, надала силенъ вѣкъ, въ момента, когато той стрѣлилъ, тя сполучила и отблъснала ръката му, и куршума не сполучилъ жертвата. Огъ гласа на жената се дигнала цѣла тревога въ близкитѣ къщи. Огъ помѣщеніето на II полкъ, участ. до къщата, въ която се е стрѣлило разстояніето е около 50—80 крачки, и никакъвъ стражаръ не се е притекълъ да види какво става. Сжщеврѣмено лозаря Тодоръ отишълъ и заявилъ на старшия въ участъка, но както ни се каза, нищо не е направено. Не само това, но казватъ, че отпослѣ нѣкои стражари заобикаляли около лозаря и му казвали да не подава заявление, защото ще стане причина да раскарватъ другаритѣ му-свидѣтели отъ тракийско и др. под. За въстановление на истината питаме г-на полицейски приставъ на II участ.: Донесено ли му е за това стрѣлене; постѣпило ли е оплакване; има ли съставенъ актъ противъ прѣстѣпника и вѣрси ли е, че стражари сѫ увѣщавали лозаря да не се оплаква? отъ какъвъ интересъ сѫ правили това.

— **На 3 Априль т. г.** — втори день на Великъ-день — въ салона на Военния клубъ — мѣстния клонъ на Дружеството „Червений Кръстъ“ ще даде своя годишенъ балъ. Направени сѫ всички приготовления за да излезе бала най-блѣскавъ. Надѣемъ се, че г-да Варненскитѣ граждани ще посѣтятъ съ удоволствие бала, като се има прѣдъ видъ високохуманната цѣлъ на дружеството.

— **Ученицитѣ въ църквата.** Въ миналата св. Недѣля ученицитѣ отъ VI и VII класове отъ тукашвата мжжа гимназия били заведени въ църква. Очевидци ни разправиха, че поведението, което ученицитѣ сѫ държали прѣзъ врѣме на богослужението било повече отъ възмутително и нетърпимо: развѣрзали какви не разговори, смѣхове, закачки, подигравки и др. като съ това си повѣдение привличали вниманието на всички присѣтствующи. Никой отъ ученицитѣ не се позасрамувалъ отъ нищо, даже и тогава, когато вече нѣкои граждани почнали на високо по адресъ на тѣхъ да отправятъ укори. Какво е правилъ дежурний учителъ не се знае, но и той не се погрижимъ за въдворяване тишината и благоприличіето. Случило се да има и парастасъ. Счели за добрѣ, да раздатъ свѣщи и на ученицитѣ, и тогава именно, комедията почнали съ по голѣмъ разгаръ: залѣпвания свѣщитѣ по шапкитѣ си, дигали ги нагорѣ, духане, палене, пѣрлене съ тѣхъ и какво не още придружени съ смѣхъ до провала. Да се впускаме въ подробности, мислимъ ще е излишно, защото не се расправа за хамали а за ученици отъ VI и VII класове и като е така, учителитѣ прѣди да заведатъ ученицитѣ въ църква трѣба да знаятъ защо ги водятъ отъ чисто християнски съображения ли или да произвеждатъ смѣхове и други комедии та и споредъ цѣлѣта находе-

да се държи и подходящото поведение? И ако учителите придружащи децата в църкве се виждат неспособни да вразумят разюздените деца, не е ли по добър и разумен да ги не водят никакъ вън от църквата за да не се излагат на извращаване и на присъстващите родители, защото ако има невярващи и вярващи?

Из книгите и списанията.

Много думи върху педагогическия въпроси на Джонс Лока от Кр. Ценов (псевдоним К. Недин) Русе 1906 год. Цѣна 20 ст.

Педагогическите въпроси почват денъ на денъ все по вече и по-вече да интересуват нашето общество. Вземете повечето от списанията и ще видите че тѣ сж учители (разни: учителска мисъл, дружба, просвѣта, практика и пр.); тои по вѣчето от книгите, които издават сж ако не чисто педагогични то поне сж такава тенденция. И наистина има ли днесъ за насъ нѣщо по важно за обществото отъ това какъ то да възпитава своите членове и чада за да могатъ върватъ тѣ въ пътя на правдата и истината. Но надали има и въ насъ, ще заблѣжимъ сжщеврѣмено неясенъ и хаотиченъ отъ тоя познание. Какво правимъ та въмѣжда да отхвърляме потомство по доверие и щастливо ний изкарваме отъ света настоящи гамени и неспасеници...? Трѣбва ли да възпитаваме или не и ако трѣбва то за? Ето въпросите на които сж старали и стараятъ още и въ наше врѣме да отговарятъ много много учени и философи.

Единъ изъ между тѣхъ е билъ англичанинъ Д. Локъ сж възгледъ на когото се стрѣми да ни заимаме автора на горнята брошура. Много се е писало па и пише по възпитанието и обучението на децата. А дѣцата все си лудуватъ и играятъ безъ да искатъ да знаятъ че за тѣхъ се пишатъ цѣли книги и върху тѣхъ градятъ теории. Възпитаватъ ли нашите дѣца по добри или по лоши? а това е накарало мнозина да почнатъ да се съмняватъ въ полезността на учението. Нужни сж фактори, нужни сж хора възпитаватъ, а не учени. А характерътъ е даденъ на волята, слѣдователно тая воля трѣбва да се възпитава. „Не можемъ да приемемъ че само съзнанието ще се облагороди душата; а ще се облагороди като се взематъ въ видъ другите душевни елементи: емоциите и чувството. Много поле има въ практическия животъ, защото сж станали по глупави благодарение на необузданата си жадностъ къмъ науката, казва, автора на стр. 26. И наистина че това е тъй. Джонъ Локъ е билъ единъ отъ тия, които сж искали да опознаятъ човѣшката природа и слѣдъ туй да се стрѣматъ да я образуватъ. Въ съчиненията си „Опитъ върху човѣшкото

разбираше“ той учи че цѣлото наше познание се получава отъ опита. Като разглежда състоянието, което може да ни докара добруване въ този святъ той казва изрѣчението на Ювенала: „Mens sana in corpore sano“ тѣй често повтаряно отъ мнозина днесъ т. е. че здравата душа се намира само въ здравето тѣло. Слѣдователно главното на стрѣмление трѣбва да бъде слѣдъ като заявчамъ и укрѣпимъ свои организъмъ да се стрѣмимъ послѣ и къмъ истинска просвѣта. За туй и Локъ, който добър е разбралъ тая истина най напредъ говори за телесното възпитание, а послѣ обърща внимание и върху сжщинското духовно възпитание.

Локъ самъ въ своите книги дава указания какъ могатъ родителите безъ помощта на всѣкаква медицина да отгледатъ здраво и читаво потомство. Отъ една страна, казва възпитанието трѣбва да се въздържа, ограничава, да се привиква на лишения, а отъ друга — трѣбва да проявява известна дѣйностъ чрѣзъ своите тѣлесни органи. Нищо по добро отъ това.

Къмъ въздржательната работа, казва, спада напр. *закаляването сръчущу студа*.

2) Нужно е възпитанието ни да се навикне на *проста храна* и особено пази отъ приживдане месо. И наистина днесъ много лѣкари сж съгласни върху това че по вѣчето отъ болѣстите произлизатъ отъ приживдане.

3) „Желателно е дѣтето да тича и играе на чистъ въздухъ по възможности съ малко облѣкло, даже безъ шапка“ и пр. и пр. Всичко това сж цѣлени съвети които трѣбва да се усвоятъ отъ всѣки баща и майка.

Що се отнася до *душевното възпитание* той казва:

„Задачата на душевното възпитание е да се приведе въ такова състояние душата, щото тя всѣки пътъ да допуска, да приема само това, което е съобразно съ достоинството и значението на разумно същество. Обаче, за голѣмо наше очудване и съжаление, какво ний днесъ виждаме? По вѣчето отъ хората а особено ужъ изъ между интелегентните да вършатъ нѣща недостойни тѣмъ, отъ каквито се биха даже срамували и животните ако, разбира се, у тѣхъ имаше това чувство...“

Локъ е отъ тия, които върватъ въ добротата на човѣшката природа, стига тя да се насочва къмъ това. А тукъ именно е значението и цѣлътъ на възпитанието. Върши всичко съгласно природата, всичко неестественно (изкуственно) или насилно е вредно!

Природата въобще бѣше такъвъ мѣрдавенъ факторъ, щото *Коменски* (1592—1670) взема нея за образецъ при излагане своите мисли по образованието. А. Тѣше, ако и по послѣ (1749—1832) казваше: „Природата — това е единичната книга съ велико съдържание на всѣкой листъ“. И наистина, това, което е противно на природата никога не води къмъ добро! Ето защо ний трѣбва да се стрѣмимъ всѣкога и на всѣ-

къкъ да възпитаваме себе си и своите дѣца винаги въ духа на природата и съгласно нейните закони. Всичко останало е противно ней — слѣдователно — фалшъ.

Слѣдъ Лока другъ Важенъ реформаторъ въ това направление бѣ *Русо*. Ахъ! колко е симпатично това име — името на тоя благъ човѣкъ Ж. Ж. Русо. Той основаваше възпитанието и обучението върху дѣтската природа. И днесъ наистина починаха на ново да обърщатъ внимание върху този великъ философъ и да възприематъ идеите (ученията) му. Неговите съчинения „Емилъ“ и „Нови Еланси“ заслужаватъ да се прочетатъ отъ всѣкого. Ний съжаляваме че мѣстото не ни позволява тукъ да направимъ нѣкои извлѣчения отъ неговите книги по възпитанието.

Песталоци пакъ (другъ философъ) искаше да помогне на страдащото човѣчество чрѣзъ образованието. Обаче, днесъ се това доказва че не е възможно. Образованието и възпитанието сж двѣ различни нѣща. И право изповѣдва Паулзенъ въ своето *Geschichte des g. Unterrichts*, че знанията не сж толкова необходими нѣща за истинското възпитание на сърдцето.

Много „учени“, вслѣдствие прѣтоварване, сж станали по глупави отъ селенина, защото последниятъ знае съ положителност, че върши

нѣщо, че чувства, че знае; той живи усѣща и диша въ бѣлия святъ. „Учениците“ пакъ сж многото си знания сж станали едно голѣмо нищо (страница 30).

Кѣдъ края на книгата се споменава нѣщо и за великия писателъ, философъ и реформаторъ русина *Левъ Николаевичъ Толстой*, който може да се причисли въ редовете на горните педагози. И кой не е слушалъ това име? Обаче авторътъ на брошурата му е посвѣтилъ само нѣколко реда...

Толстой, както и Локъ, не отхвърля етичското начало при възпитанието, той го истѣква сжщо и при изкуството. (Прочети книгата му „Шо е изкуство“? издадена отъ К. Евстатиевъ).

Изобщо книгата която е компилиралъ и издалъ учителътъ при женското Държавно Земледѣлско у-ще г. Кр. Ценовъ заслужава да бъде прочетена отъ всѣкого, тѣй като освѣти познанията по въпроса, които тя ще му даде, ще го накара да помисли по вече и потърси нѣщо да прочете отъ Русо, Толстой и тѣмъ подобни философи, върху ученията на които ще се съгради бѣдещето ново общество съ всички свои измѣненни и допълнения.

Пенчевъ.

KUNDMACHUNG.

№ 653.

Mit den Verordnungen des k. k. oesterreichischen Gesamtministeriums vom 30. März 1906 und des kgl. ungarischen Ministeriums vom 30. März 1906 № 1646/ME wurde dem k. und k. Consulate in Varna die volle Consulargerichtsbarkeit zugewiesen.

Hievon werden die in den Kreisen Varna und Schumla lebenden österreichischen und ungarischen Staatsangehörigen und Schutzgenossen mit dem Bemerken verständigt, das sie von nun an in Civil- und Strafsachen unter der Gerichtsbarkeit dieses k. und k. Consulates stehen.

Dasselbe übernimmt demzufolge auch die gesammten bei der k. und k. Diplomatischen Agentie und General Consulate in Sofia anhängigen gerichtlichen Angelegenheiten des Consularamtsprengels.

Vom k. und k. Oesterr. Ung. Consulate in

Varna, am 8. April 1906.

Der k. und k. Consul:
HEMPERL.

Българското Акционерно Строително Дружество

въ склада си, срѣщу Варненската Гара, има първокачественъ дървенъ строителенъ материалъ: Галацки, Бѣлевски и др. Поставени сж най-усъвършенствувани машини за рѣзане и рендоване на дъски и правене ламби (мжко и женско).

5—5

Отъ Дружеството.

Чистъ Руско-Китайски и Японски Ароматически

ЧАЙ ЕКСТРА

съ разни качества се намира за проданъ при ХРАНТЪ ЕРГАНЯНЪ — Варна II уч. № 24 ул. „Прѣславска“.

ЗА 100 ГР. СМѢСЪ 1 ЛЕВЪ

МНОГО ВАЖНО!

МНОГО ВАЖНО!

Въ магазина ни се продаватъ: Английски, Французски, Италиански и Германски фанели и чорапи отъ разни качества, женски и мжко.

Цѣни най-умѣрени.

БЕЗОПАСНА АЗБЕСТОВА ХИМИЧЕСКА ЛАМПА „ЗВѢЗДА“

Лампата „Звѣзда“ е единствената необходима за всяка спална стая, всяка къща, хотел, болница или дѣтска стая, за всички магазини, въобще където има да се осветява нощно време, оръз да има опасност от експлозия (подпалване) и при това е най-икономическа.

диване гориво, ноги пъкъ поставяне етиль: съ 10 минутно само нагряване въ гориво, може да горят 20 часа и изразходва за 20 ч. горене само за 1 ст. гориво. Самата лампа е съ нескончаема трайност.

„ЗВѢЗДА“ ни тога няма нужда от на-

„ЗВѢЗДА“ конкурира на всички други нощни лампи за спални и др. стаи, които съ тяхната миризма и пушекъ развалят чистия въздухъ и повреждатъ дихателните органи на спящите, а съ тяхната непрактичностъ сѣ станали причина за безброй пожари на здания, фабрики, дюгени, жилища и нагубване прѣждевременно живота на много невинни члвѣшки същества.

Всѣкой при първото запознаване съ „Звѣзда“, ще усѣти, че за економия, хигиена и запазване живота и имота отъ пожаръ, е необходима за всѣкого безопасната азбестова химическа лампа „Звѣзда“, която се купува комплектъ съ една металическа лавичка на поставяне подъ лампичката „Звѣзда“ за 1 левъ и се намира за продажъ у производителя **ТЕРИКИ ГЕОРГИЕВЪ** — Варна, улица „Прѣславска“ № 112.

На прѣпродавачи прави се отстъпка. — Търсятъ се такива.

Наставление за употребление носи всѣка ламбичка „ЗВѢЗДА“.

Прѣдставители за: гр. Дупница **Н. Лазарковъ** Бакалинъ, въ Стара Загора **Г. Михаилъ** **Г. Миховъ**, въ Добричъ **Миро Даскаловъ** Обущаръ.

фланели

!! ИСКАЙТЕ !!

прѣжди

Отъ прѣдставителя на Варненския клонъ отъ I-а Българска парна фабрика за истинско парно боядисване и химическо чистене на разни дрѣхы, рокли вълнени, копринени и всѣкакви платове:

МАТЕЙ НЕДКОВЪ ВАРНА.

Улица „Царъ Борисъ“ № 7 подъ Финансовото Управление въ зданието бивша сладкарница „Златна пчела“.

Фланели, чорапи, плетени трика, фусты, роклички, вълнени прѣжди и разни парфюми, сапуни мѣстни и руски, портмонети, портфели, чанти и пр.

Цѣни извънредно умѣрени

разни парфюми

сапуни

11—17

Пристав. и бирнишкитѣ обявления се публикуватъ БЕЗПЛАТНО

Козлуджански сѣд. Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 229

За удовлетворение иска на Стоянъ Косевъ по изпълнителния листъ № 281 отъ 1905 год. на Козлуджански Мировъ Сѣдия противъ Димо Петровъ Мамалиевъ изъ с. Карахюсеинъ за 300 лева, обявявамъ че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. „Извѣстникъ“ и въ продължение на 31 дни съ право наддаване 5% въ 24 часа ще продавамъ публично: Една воденица на рѣчицката (деренъ) идуща отъ село Боазкесенъ, Карахюсеинско землище м. Кавацитъ съ единъ камакъ за мѣлене просто брашно и ярма съвидана отъ камъкъ и калъ и покрита съ керемиди състояща отъ двѣ отдѣления—едното воденицата другото стая за живѣние съ дворъ отъ 1½ декара при съсъди: Манолъ Димовъ пѣтъ и рѣка.

Първа цѣна 1000 лева.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всѣки присъственъ день и часъ въ канцеларията ми.

с Козлуджа, 16 Мартъ 1906 г.
2—2 Сѣд. Приставъ: П. В. Петрановъ.

Финансовъ Бирникъ при Варненското
Финансово Управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 265

Явявамъ на интересующитѣ се, че на 31-и день отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Извѣстникъ“, ще продавамъ въ канцеларията си въ г. Варна слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Димитръ Влахову, отъ гр. Варна, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 414 лева 99 ст. по изпълнителния листъ № 993/905 година издаденъ отъ I Варненски Гард. Мирови Сѣдия, а именно:

1) Една къща срутена въ гр. Варна II уч. сръщу Архенската църква № 907 пространство на двора заедно съ сградата около 200 кв. м. при съсъди: Стоянъ Ивановъ, Христо Атанасовъ и улица, съ произволна цѣна.

Имотътъ е собственъ на длъжника и не заложень нукому.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сѣдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5% продажната се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ день часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най голѣма цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да явяватъ въ канцеларията ми всѣ присъственъ день и часъ, за да прѣгледатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Варна, 27 Мартъ 1906 г. 1-
Финансовъ Бирникъ: К. П. Баджаковъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 151

Явявамъ на интересующитѣ се, че 31-и день отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Извѣстникъ“ ще продавамъ въ канцеларията си гр. Варна слѣдующия недвижимъ имотъ принадлежащъ на Щерю Д. Карабата отъ гр. Варна, за погашение дълга къмъ хазната на сума 373 лв 99 ст. изпълнителния листъ № 4365, издаде отъ I Варнен. Мирови Сѣдия именно:

Къща II уч. на гр. Варна, ул. „Сайба“ подъ № 331 двуетажна, долн етажъ съ една стая, катой и долн горний етажъ отъ три стаи и салонъ направена отъ керпичи и дървета, покритъ съ мѣстни керемиди, постройката заедно съ дворното мѣсто около 85 м. при съсъди: къщата на Д. Стояновъ Т. Скулевъ, Никола Касѣлъ Абалж и „Сайдова“.

Съ произволна цѣна.

Имотътъ е собственъ на длъжника не е заложень никому.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—11 отъ Гражданското Сѣдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа присъждането се яви нѣкой и надда 5% продажната се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ т присъственъ день часътъ до 5 слѣдъ обѣдъ, подиръ изминуването на ко срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най голѣма цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ день и часъ, за да прѣгледатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Варна 27 Мартъ 1906 г. 1-
Финан. Бирникъ: Д. Алтънковъ

ОБЯВЛЕНИЕ

БАНКЕРСКАТА КАНТОРА

на

НИКОЛА Д. КОВАЧЕВЪ

ул. „Ломска“ № 8, задъ църквата

„Св. Снасъ“

5—20

СОФИЯ

Купува изпълнителни листове и полици

Агопъ Г. Х. Гарабедовъ
САРАФИНЪ

купува акции отъ разни дружества.

печ. П. Глушковъ и С-но—Варна.

ПРОДАВА СЕ КЪЩА, солидна постройка, въ гр. Варна, V уч. улица „Любенова“ № 12, състои отъ 4 главни стаи; 2 коридора; 2 джамакени; 1 стая за ѣденіе; 1 кухня; 1 пералня съ баня и 2 изби (катой). Тавана високъ и посланъ съ изработени дъски, гдѣто има една стая и джамлия балконъ.

Въ двора има още двѣ постройки: едноетажна съ 4 стаи и кухня а другата е голѣмъ сайввнтъ (салонъ) и конюшна. Цѣлото мѣсто състои отъ 807 кв. метра. Двора е пълень съ асми и фруктови дървета.

Къщата е ипотекирана за 5000 лева.

Споразумение въ сжщата къща до притежателя.

ПРОДАВАТЪ СЕ

на цѣло или по отдѣлно сръщу площада между улицитѣ „Одесось“ и „Аспарухъ“

слѣдующитѣ имоти:

- 1) Къща сръщу площада съ лице 12 метра, съ 2 стаи и кухня, дворно мѣсто 100 кв. м.;
- 2) Една голѣма къща, нова, построена въ 1896 год. съ тухленъ, камененъ и желѣзенъ материалъ съ 9 стаи мутфакъ и 3 дюгени, съ дворъ отъ къмъ улица „Одесось“;
- 3) Една малка къща № 1011 съ двѣ стаи и мутфакъ, съ 13 метра лице и дворно мѣсто около 200 кв. метра, съединена съ голѣмата къща, и
- 4) Мѣсто около 300 кв. м., съ 13 м. лице, згодно за всѣкакви постройки.

За споразумение до притежателя на горнитѣ имоти г нъ **Василь Тоневъ** Бакърджия.

21—51

Въ собствената ми гора (Османъ-Пазарско) има за продажъ готови, чисто издѣлани, съ различни размѣри,

отъ първоначествень джбъ (баллджна) греды, които скоро ще бждатъ складирани при Ески-джумайската гара. Варна.

2—3

ВАСИЛЬ ДРАЖЕВЪ.